ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

БЛАГОВЕСТИЕ

Издание на храм "Свето Благовещение" – гр. София, ж.к. „Дружба" 2, бул. „Цветан Лазаров" ГОД. XV БРОЙ 12 (792)-15.11.2026 г.

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

Евангелско четиво

† ОСМА НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

В онова време един законник дойде при Иисус и, изкушавайки Го, рече: Учителю, какво да направя, за да наследя живот вечен? А Той му каза: в Закона що е писано? как четеш? Той отговори и рече: "Възлюби Господа, Бога твоего, от всичкото си сърце, и от всичката си душа, и с всичката си сила, и с всичкия си разум, и ближния си като себе си". Иисус му каза: право отговори; тъй постъпвай, и ще бъдеш жив. Но той, като искаше да се оправдае, рече на Иисуса: а кой е моят ближен? Отговори Иисус и каза: един човек слизаше от Иерусалим в Иерихон, и налетя на разбойници, които го съблякоха, изпонараниха го и си заминаха, като го оставиха полумъртъв. Случайно един свещеник слизаше по тоя път, и, като го видя, отмина. Също и един левит, като стигна до същото място, приближи се, погледна и отмина. Един пък самарянин, който пътуваше, дойде до него, видя го и се смили, и като се приближи, превърза му раните, изливайки елей и вино; след това го качи на добичето си, откара го в странноприемницата и се погрижи за него. А на другия ден, като си заминаваше, извади два динария, даде на съдържателя и му рече: погрижи се за него; и, ако потрошиш нещо повече, на връщане аз ще ти заплатя. И тъй, кой от тези трима ти се вижда да е бил ближен на изпадналия в ръцете на разбойниците? Той отговори: оня, който му стори милост. Тогава Иисус му каза: иди и ти прави също така. **(Св. Св. Лука 10:25-37)**

Отеческо наследство

ЕВАНГЕЛСКОТО МИЛОСЪРДИЕ

Един пък самарянин, който пътуваше, дойде до него видя го и се смили. **(Лука 10:33)**

Обични в Господа, братя и сестри,

Евангелието е пътеводител в живота на християнина. Съвременният човек обича да започва деня си с прочит на хороскопа си, но това само ще го объркa допълнително, докато християнинът чете всеки ден по една глава от Четириевангелието и установява, че написаното там се отнася сякаш точно за него, точно за днешния ден и днешните му проблеми. Всекидневното четене на Евангелието е молитва и действа като предпазен щит срещу всяка беда и опасност, с каквито е наситен кратковременният ни живот.

Светите отци съветват да четем Евангелието с делата си така, както са го чели самите те, и тогава то действа с мощна сила за спасение на душите ни. Но четенето на Евангелието трябва задължително да се придружава с неговото изследване под формата на устно или писмено ръководство, одобрено и препоръчано от Църквата. ***Изследвайте Писанията, защото вие мислите чрез тях да имате живот вечен. И те са, които свидетелстват за Мене*** (Йоан 5:39), наставлява Христос.

Едно такова свидетелство за Христа Господа е и притчата за милостивия самарянин. Но колко силно тази притча засяга и всеки един от нас!

Един законник попитал Иисуса Христа какво трябва да стори, за да наследи вечния живот. Но това е въпрос, който вълнува дълбоко и всяко християнско сърце. Господ му отговорил, че пътят на спасението минава задължително през изпълнението на главната заповед за любов към Бога и ближния – отговор, който важи не само за законника, но и за всеки човек, който иска да се спаси. В отговор на следващия въпрос на законника: кой е негов ближен, Господ изрекъл притчата за милостивия самарянин.

Един човек слизал от Йерусалим в Йерихон, а това ще рече – започнал да води греховен живот, защото Йерусалим бил считан за град на благословението, а Йерихон – за град на греха и проклятието. Но вижте какво става с човек, когато тръгва по пътя на греха! Налита на разбойници, тоест става плячка на лукавите демони, които могат да го ликвидират както физически, така и духовно.

Да налети на разбойници, може всеки човек. И светци са падали. Когато пък човек е разсъблечен от дрехите си – а това са добродетелите, той

става духовно полумъртъв. Тогава на него може да му помогне единствено Христос – Милостивият Самарянин, и то в лоното на Църквата, която в притчата е изобразена като странноприемница. Съдържателят на тази странноприемница – това е църковният клир, а свещеникът и левитът, които не помогнали на пребития пътник, изобразяват недостойните свещенослужители. Виното и елеят, излети върху раните на полумъртвия нещастник, са светите Тайнства, а двата динария възнаграждение, дадени на съдържателя на странноприемницата, са Ветхият и Новият Завет, Свещеното Писание и Свещеното Предание.

Милостив самарянин може да бъде всеки човек – малко ли са между нас болните, бедните, нещастните, нуждаещите се от спешна помощ? Но всеки от нас може също да се окаже и в числото на коравосърдечните свещеник и левит. Това зависи от нашето духовно-нравствено състояние, но трябва да знаем, че ***съдът ще бъде безмилостен за оногова, който не е показал милост: милостта бива похвалявана на съда*** (Иак. 2:13).

След като завършил притчата Си, Спасителят запитал законника кой от тримата: свещеникът, левитът или самарянинът, му се вижда ближен на попадналия в ръцете на разбойниците. Законникът отговорил, че това е самарянинът, и това бил правилният отговор, след което Господ му казал: ***Иди и ти прави също така*** (Лука 10:37), тоест: „Милосърдствай!"

Господ казва тези думи и на всеки един от нас: Бъди милостив към ближния и врага си! Нахрани гладния и напой жадния! Прибери странника и облечи голия! Посети болния и споходи затворника! (Мат. 25:35-36). Обърни грешника от лъжливия му път! (Иак. 5:19-20). Не дължи никому нищо, освен взаимна любов! (Римл. 13:8).

Но може би самият ти си нуждаещ се – гладен, жаден, странник, гол, болен?... И как тогава да оказваш милост на ближния си, когато нямаш нищо и си с празни ръце? Да, ръцете ти могат да бъдат празни, но сърцето – не! Ако нямаш храна и питие, намери блага дума за страдащия твой събрат. Ако си странник, не роптай и ще се уподобиш на най-висшия Странник – Иисус Христос, Който ***нямаше где глава да подслони*** (Мат. 8:20). Ако си гол, гледай да се облечеш с добродетели. Ако си болен, бъди здрав духом. Ако си затворник, следвай ***Истината, която е Христос*** (Йоан 14:6), и тази Въплътена Истина ***ще те направи свободен*** (Йоан 8:32).

Братя и сестри,

Ако човек върши милостиня, а не изправя живота си или пък благотвори с откраднати пари, Бог не я приема, та дори с тях да се строят болници или църкви. Блажени Августин казва: *Милостинята спасява само тоя, който е изправил живота си. Ако някой благотвори, та с това да получи право да греши безнаказано, той не храни Христа в лицето на бедния, а се старае да подкупи своя Съдия.*

„*Каква полза* – пита свети Йоан Златоуст, – *ако ти подаваш на някого онова, което си отнел от друг? Такава милостиня е грабеж и човекоубийство.*"

Господи, бъди Милосърден Самарянин за падналата ми и изпонаранена душа! Насочи стъпките ми от долния Йерихон към горния Йерусалим и ***ще ходя свободно, защото търсих Твоите заповеди*** (Пс. 118:45). Амин.

Иван Николов, „Неделни проповеди по евангелските четива", изд. „Витезда"

Богородични празници

† ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО
(21 ноември)

ТРОПАР, ГЛАС 1

Днес е предобразът на Божието благоволение и проповедта за спасението на човеците: в храма Божий Дева тържествено се явява и на всички Христа предвъзвестява. На нея и ние тържествено нека извикаме: Радвай се, изпълнение на промисъла на Жизнодателя.

Отеческо наследство

8. КАК ДА СЕ ОТНАСЯМЕ КЪМ НАУКИТЕ?

(Продължава от бр. 791)

"Господ ни е открил още тук входа в Царството Божие, а ние търсим жалките трохи истина в науката, философията и къде ли не, само не в Евангелието и не при Светите отци, осъществили Евангелието в своя подвиг. Жалки сме ние, хората. Сами се обричаме на нещастно, почти животинско съществуване, а отгоре на това виним другите в тегобите на живота." Игумен Никон.

"Питах науките: какво давате вие като притежание на човека? Човекът е вечен и собствеността му трябва да е вечна. Покажете ми това вечно притежание, това истинско богатство, което да мога да взема със себе

си в гроба! Досега аз виждам само знанията, давани, така да се каже, за поддръжка, завършващи със земята, не можещи да съществуват след раздялата на душата с тялото.

За какво служи изучаването на математиката? Неин предмет е веществото. Тя открива някои закони на веществото, научава ни да го изчисляваме и да го измерваме, да прилагаме изчисленото и измереното към потребностите на земния живот. Тя посочва и съществуването на безкрайна величина като някаква идея извън пределите на веществото. Точното познаване и определяне на тази идея логически е невъзможно за всяко разумно, но ограничено същество. И физиката, и химията се ограничават само във веществото, разширяват познанията за употребата му за временните земни нужди на човека и човешкото общество.

По-малко положителна от споменатите науки е философията, с която особено се гордее падналият човек. Естествените науки непрекъснато се опират на веществения опит, с него доказват верността на възприетите от тях теории, които без това доказателство нямат място в науката. Философията е лишена от решаващото средство постоянно да убеждава чрез опита. Множеството различни системи, несъгласни помежду си, противоречащи една на друга, сами изобличават човешкото любомъдрие в това, че не притежава положително познание за истината. Какъв простор на произвола, на мечтателността, на измислиците, на многословното бълнуване, нетърпим от точната, определената наука, е даден във философията!

При все това философията обикновено е много доволна от себе си. С измамната ѝ светлина в душата навлиза преизобилно самомнение, високоумие, превъзнасяне, тщеславие, презрение към ближните. Слепият свят я обсипва с похвали и почести. Удовлетворяващият се от познанията, доставяни от философията, не само не получава правилни понятия за Бога, за самия себе си, за духовния свят, но дори обратното, заразява се с превратни понятия, разлагащи ума, правещи го неспособен като заразен и повреден от лъжата за общуване с Истината.

"*Понеже светът със своята мъдрост не позна Бога в премъдростта Божия*" (1 Кор. 1:21), казва Апостолът.

"*Плътското мъдруване е смърт... плътското мъдруване е вражда против Бога: на закона Божий то не се покорява, нито пък може*" (Рим. 8:6-7), защото това не му е присъщо.

"*Гледайте, братя, да не ви увлече някой с философия и с празна измама според човешкото предание, според стихиите световни, а не според Христа... в Когото са скрити всички съкровища на премъдростта и на знанието*" (Кол. 2:8, 3).

(Следва)

Из книгата „Какво е необходимо да знае съвременният православен християнин“ от архимандрит Лазар Абашидзе, Тавор прес, София

Детски свят

ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО В ХРАМА – ДЕН НА ХРИСТИЯНСКОТО СЕМЕЙСТВО И МЛАДЕЖ

Това е един от големите празници, на който заедно с цялата Църква отбелязваме въвеждането в храма на тригодишната Дева Мария от праведните ѝ родители Йоаким и Анна. Истинско шествие съпровожда невръстното дете, а влизането ѝ в Йерусалимския храм е много тържествено и радостно за всички.

Спазеното обещание

Спомняте си колко горещо престарелите Йоаким и Анна се молили на Господ да ги дари с дете и как Му дали тържествено обещание да Му го посветят. Когато дъщеричката им Мариам навършила 3 годинки и вече било възможно да живее отделно от майка си, родителите решили да изпълнят обета си. Те поканили много свои роднини и близки и тържествено се отправили към Йерусалим. Обградена от невидими ангели, от близки и приятелки, които носели горящи свещи и пеели свещени песни, Дева Мария стигнала до храма. Там я посрещал първосвещеник Захария, заедно с други свещеници.

Към храма водели 15 стръмни стъпала. Праведните родители поставили невръстната Мариам на първото стъпало, а тя веднага и без чужда помощ изкачила и останалите стъпала. Всички се учудили на това. Още по-изумително било онова, което последвало – първосвещеник Захария я хванал за ръка и я въвел в най-святото място на храма – „Святая Светих“, в което обитава Единствен Бог. Това място било скрито зад втора завеса и там се пазел ковчегът на Завета, целия обкован в злато и с Херувими на славата. Там не трябвало да влиза абсолютно никой, само първосвещеникът и то един път в годината, за да принесе жертва за себе си и за греховете на народа, сторени по незнание. Там Захария, като първосвещеник и пророк, отредил място за молитва на Пресветата и Пречиста Дева Мария. Всички – и хората, и ангелите, останали изумени от това несравнимо влизане, което показало, че вече наближава идването на Спасителя.

Църквата поставя този празник в началото на Рождественския пост, за да можем и ние да се приобщим към очакването за идването на Христос в плът.

Защо са я оставили в храма?

Дева Мария влиза в храма и се подготвя сама да се превърне в храм Господен. Родителите не са изоставили дъщеричката си, не са се отказали от нея, а постъпили много мъдро. Поверявайки я на Бога, те се погрижили за нейното духовно усъвършенстване,

за подготовката ѝ да изпълни писаното в закона и да опази пророчеството на свети пророк Исайя: „*ето, Девицата ще зачене и ще роди Син, и ще Му нарекат името Емануил*“ (Ис. 7:14). Защото желанието им да имат дете не било от егоизъм, просто за да го имат, или за да се грижи за тях, когато остареят. Те искали дете, което ще изпълнява волята Божия и чрез раждането му да станат част от Божия план, да станат съработници Божии. Защото всяко дете, което се ражда, идва за слава Божия и за изпълнение на Божия план.

Така, праведните Йоаким и Анна, предали обичната си дъщеря на Господ, принесли дарове и жертви, и след като получили благословение от първосвещеник Захария, се върнали у дома, славейки и благодарейки на Бога. Според църковното предание, Пресвета Богородица заживяла в Дома Господен в отделението за девици. Родителите ѝ често я посещавали, а тя скоро изучила старозаветното еврейско Писание и ръкоделието, и прекарвала дните си в труд, молитва, учение и размисъл за Бога.

Пресветата Дева приемала храна от храма (както и другите девици), но я давала на просяците и странниците, понеже се хранела с небесен хляб. Тя обикновено прекарвала времето си в „Святая Светих“, където приемала сладка храна от ангел, както пише свети Герман. Пресвета Богородица останала там, докато навършила 12 години, след което била сгодена за праведния Йосиф. Той бил определен за неин обручник (годеник), който да пази девствеността ѝ според тържествено обещание, доброволно дадено от Пресветата Дева на Господ.

Така, още от невръстно дете, живеейки в храма, Пречистата Дева Мария придобила плодовете на Светия Дух: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, кротост, вяра, милосърдие, въздържание и най-вече смирение. Тя изпълнила обещанието си към Господ да се запази девица за цял живот и с Негова помощ успяла да достигне духовно съвършенство, за да изпълни ролята си на Божия Майка.

Празник на християнското семейство

Преди близо 100 години, Светият Синод на Българската Православна Църква определил този голям Богородичен празник за Ден на православните християнска младеж и семейство. Всяко православно семейство е малка домашна църква, която прилага Евангелието в начина си на живот, във взаимоотношенията си и възпитанието на децата си. Единствено християнското семейство има за образец Божия план за човека. Мъжът и жената са заедно не заради сделка, а заради взаимната си любов, която искат да продължи вечно. Съюзът им е на всички нива и са пълноценни само един чрез друг. Свети апостол Павел нарича съпружеството „Велика тайна“, бракът е за цял живот, съпрузите са посветени един на друг, а заедно – на децата. Когато всички те са едно и са с Христос, тогава са истинско християнско семейство. Децата могат да познаят Бога, когато заедно с родителите си участват в Тайнствата и Литургията. Когато членовете на семейството заедно взимат свето Причастие, в тях започва да тече Христовата кръв, Сам Господ ги подкрепя и учи. Но и всички православни християни ставаме едно голямо семейство, когато се приобщаваме със Светите Тайни в Църквата Христова.

Жизнената ни задача тук, на Земята, е винаги да се стремим към Бог.

Истинско християнско семейство е това на благочестивите Йоаким и Анна, и безценната им дъщеричка Мариам. Те са пример за всички нас, родители и деца, защото притежават всички нравствени ценности и пълна отдаденост на волята Божия. Те заедно, смело и с любов към Бога извървяват пътя към храма, Църквата Божия. Само в нея православните християни можем да се опазим от злото, да се преобразяваме и извисяваме в Христа. Също така според силите си, и чрез Божията благодат, с личния си пример да бъдем свидетели за Христа и за спасението в Него, да променяме света около себе си.

Семейството е домашната ни църква, а родителите сме призвани да учим децата как да обичат Господ, Пресвета Богородица и светиите, а също и как да откриват волята Божия за себе си. Призвани сме с личен пример, с атмосфера на любов и молитва у дома да помогнем на децата да вървят по стъпките на Дева Мария, за да изминат земния си път така, че да наследят небесното Божие царство и още тук, на земята, да придобият Божията милост. Господ Иисус Христос казва: „*Оставете децата да дохождат при Мене и не им пречете, защото на такива е царството Божие*“ (Лука 18:16). Нека бъдем съработници на Бога в това толкова възвишено служение – въвеждането на децата в храма, привеждането им при Бога чрез църковните Тайнства и просвещаването им във вярата.

Рисунка на Стоян Иванов /12 г./, Смолян - „Въведение Богородично“
Източник: www.bogonosci.bg

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

15 ноември † 8 Неделя след Неделя подир Въздвижение. Св. мчци Гурий, Самон и Авив. Гл. 7, утр. ев. 2, ап. Еф. 2:14-22 (с. 231), лит. ев. Лк 10:25-37 (с. 131) (*Начало на Рождественския пост*)

16 ноември *Свети апостол и евангелист Матей

17 ноември Св. Григорий Неокесарийски, чудотворец

18 ноември Св. мчци Платон, Роман дякон и Варух отрок

19 ноември Св. прор. Авдий. Св. мчк Варлаам

20 ноември Преп. Григорий Декаполит. Св. Прокъл, архиепископ Константинополски. Св. мчк Дасий Доростолски. (*Предпразненство на Въведение Богородично*) (Тип. с. 122)

21 ноември † Въведение Богородично (*Ден на православната християнска младеж и семейство*) (*Разрешава се риба*) (Тип. с. 123)

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма ставрофорен иконом Емилиян Костадинов
Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свето Благовещение“
Енорийски лист „Благовестие“ се разпространява безплатно
Можете да намерите изданието и на интернет адрес:
www.hram-blagoveshtenie.bg